

§ 23.

Οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου βαστοῦσι καθαρὸν λ-μὸν τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῶν μετρητῶν, τὸν ὅποιον εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου παρασαίνουσι ὅπου ἀνήκει. Κάθε πεντετεῖαν καταστρώνουσιν ἐκ τῶν χρονικῶν λ-μῶν σύντομον ἔρανον, τὸν ὅποιον τυπώνουσι καὶ διαμεράζουσιν εἰς τοὺς περιέργους. Ἐπικυρωθείσης τῆς διαθήκης, αὐτοὶ τὴν τυπώνουσι μὲ τὴν Βολγαρικὴν καὶ Γραικικὴν μετάφρασιν καὶ τὴν διadίδουσι πανταχοῦ τὸ ὅποιον ποιοῦσι καὶ κάθε φορὰν, ὅτε φανῇ ἀνάγκη.

§ 24.

Τὰ ἄνω ἐκτεθημένα εἶναι ἡ γενικὴ διάταξις τῆς θελήσεώς μου, κατὰ τὴν ὅποιον πρέπει νὰ βαδίζωσιν. Αὕτη ἐνάγεται εἰς ὅλον τὸ κεφάλαιον, τὸ καθιερωμένον παρ' ἐμοῦ αἰωνίως πρὸς ὄφελος τοῦ διδασκτικοῦ καταστήματος τοῦ Γαβρόβου.

§ 25.

Παρελθούσης τῆς εἰκοσιετοῦς προθεσμίας οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου ἀρχίζουν νὰ λαμβάνωσι κατὰ τὸ Βιλλέτο № 530, 1843 Φεβρουαρίου 16 τὸν χρονικὸν τόκον τῆς ἀυξηθείσης ἐκ τῶν τόκων ποσότητος, τὸν ὅποιον, ὡς ἄνω ἐξετέθη, μεταχειρίζονται πρὸς κέρδος τοῦ διδασκτικοῦ καταστήματος τοῦ Γαβρόβου καθ' ὁμοίωσιν τοῦ πρώτου Βιλλέτου μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι τότε διορίζουσι νὰ τοῖς στέλλωνται ἀπὸ Γάβροβον πρὸς ἐκπαίδευσιν, εἰς τόπον ἑνὸς τρεῖς ὑπότροφοι νέοι, τοῖς δὲ σπουδάζουσιν εἰς τὸ Ὀδεσσιακὸν πνευματικὸν κατάστημα δίδουσιν ἀντὶ τῶν ἑκατὸν, ἑκατὸν πεντήκοντα ρούβλια ἀργυρᾶ.

§ 26.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον οἱ κύριοι ἐπίτροποι μετὰ τὸ τέλος τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν λαμβάνουσι τὸν χρονικὸν τόκον καὶ ἀπὸ ὅλην τὴν σωρευθεῖσαν ἀπὸ τὸν χρονικὸν τόκον ποσότητα τοῦ τρίτου